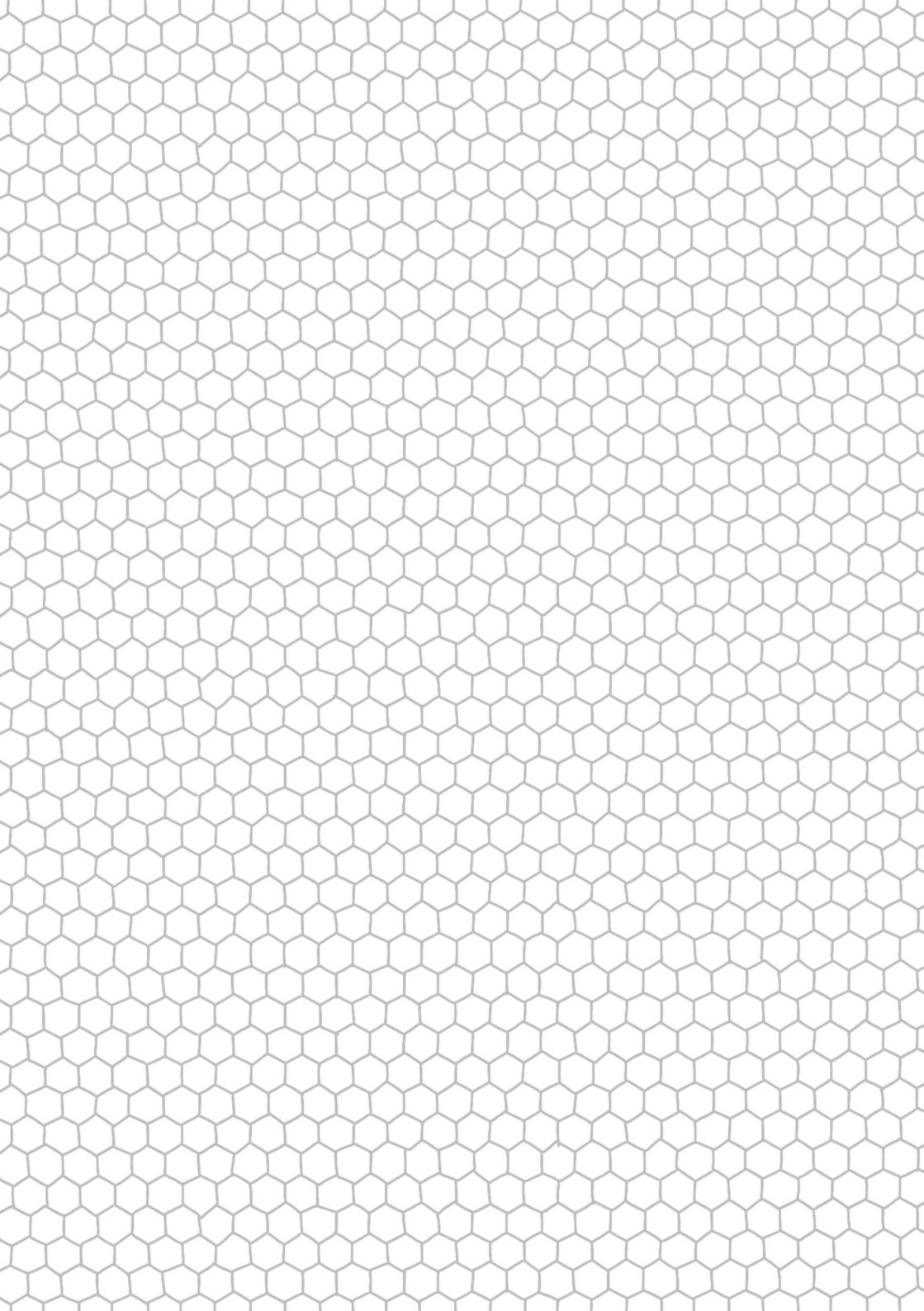

JEZERNIKI

Mihela, Marko, Andreja in Katja

GALERIJA
Zgornji trg
ŠENTJUR

Jezerniki

Akad. slikar Denis Senegačnik

Res je tako in bo držalo, da je fenomen celice družine Jezernik edinstven.

Ustvarili so križišče štirih poti, kjer gre vsaka po gestaltu gor, dol, levo, desno. Začeli so iz sredine navzven, pustolovsko, umetniško, ustvarjalno, inovativno, unikatno in predano novemu, kar še ni bilo zaznano, kaj šele videno.

Potem pa vsak v svojo smer.

Če se nekako poskušam potopiti v dogajanje in v logični idejni razvoj njihovega izjemnega poslanstva na tem planetu, ugotovim, da so si še kako podobni. Ločijo jih le izraz, likovna govorica, sporočilo, likovna podoba njihove zgodbe, naslikane ali oblikovane v prostoru, jedro pa je ob tem v ta omenjeni fenomen jezernikov tako ali tako fuzijsko zapisano.

Pustolovci so, ki podžigajo drug drugega, če to vedo ali pač ne. Podajanje v neznano je ustvarjalna pot z neskončnimi ovirami, ki jih vsi z užitek in zanosom dobesedno zdrobijo ravno zato, da so jim potem ustvarjalni motiv.

Najmlajša Katja, najbolj svojeglava in divja, nedosegljiva, je likovnost povzela kot izhodišče za napredovanje v višje dimenzije raziskovanj. Naslikati pokrajino ali portret noja, še v prejšnjem stoletju, kot pravi njena mama, ji ni problem, to stori z užitek in predanostjo. Kasneje v novih dimenzijah svojih potomcev

tudi reliefno sestavljanje kamenčkov na primer vodi v likovno oporišče za izstrelitev v gorske višave, kamor sodi. Ona je nekje zgoraj. Ustvarjanje je več kot očitno potrebno, a ob tem premalo izzivalno ali adrenalinsko za Katjino duhovno zadovoljstvo, ki pejsaže čuti precej drugače od večine. Bolj od blizu, jih ne le gleda, ureja jih, po njih pleza ali celo visi z njih, pejsaž zgrabi.

Katja je vrhunska športnica, ki z vsem spoštovanjem sprejema izzive in povleče skrajnost ustvarjalnosti do ekspedicij, ki niso ateljejske, so brez čopičev, barv, platen in še česa, tam zunaj v skali je eno z naravo in jo doživlja vsak dan kot prvič in na novo. Je otrok po srcu in išče, naravi popolnoma zaupa.

Andrejo kot fenomen jezernikov bi opisal kot čustveno in dojemljivo na sleherni dražljaj okolice, opisujejo jo kot krhko in eterično. Živali so motiv v vsakdanu in na slikovni ploskvi. V njih sta zgodba in pripoved o občutkih za polnjenje ustvarjalnih vsebin. Lahko so makro fotografski motivi ali pa risbe, kot so črtokljunke, ki oživijo, ko hiša zaspi. So tudi duškokljunke ...

Andreja predstavi ciklus skoraj mandalnih, simetričnih risb, ki gredo čez robove navidezne resničnosti, kot jih opiše. V mrežnih obročih presega dvodimenzionalnost in nam ponudi na ogled vstop v tretjo dimenzijo. Iz likovnega pogleda tukaj njeno sito občutimo v resnici, ga

spoznamo kot aktivnega, prostorskega v obliki satovja, ki obdaja sporočilno kozmično sredino in izvor ideje. Ali gre do energije navzven ali v sredino? Po občutku. Kot mlada deklica je narisala risbico, ki spominja na seanso njene mame Mihele in njen fraktalni avtoportret ...

Mihela, mama, je močna in trdna v svoji ustvarjalnosti. Glina je vir ustvarjenega, lahko je krožnik, skodelica, posoda ali celo luč in še kaj. Meditacija z risanjem z zaprtimi očmi je izhod ali pa povod za unikatnost glinenih del, ki so samo njena. Stik z otroki je v Miheli sprožil raziskovalno avanturo v tretjo dimenzijo, kjer so recepti samo njeni. Zlahka jih izda, a njen pristop je spet poseben in neponovljiv. Uporabna keramika, kakor se grobo sliši, je veliko več kot to. Njena skodelica je za ogled, za kavo ali za jogurt, je posebna, narejena z rokami brez vretena, sestavljena, svaljkana ali iz trakov. Izdelke sestavi iz ploskev, prvinsko, brez orodij, samo z rokami, čuti s prsti in ustvari detajl, po žganju na več kot 1000 stopinjah pa z vso vnemo dokončno postavi na ogled izdelek, ki nadgradi okolico, interier, eksterier. Interier in oblikovanje v njem sta njen adrenalin. Mihela je prav zares umetniška duša. Je pustolovka, je pedagog, je skiperka, ki ob tem oblikuje tudi glineno luč ali krožnik, zvončke ...

Marko, vsestranski, organizator, tretja dimenzija, les, kovina, risba, tenis, rokomet, tudi ping pong, petje, akvarel, slikanje ... in Piran.

Spet jadrnanje in morski motivi. Njegov opus je nemogoče strniti v odstavek ali na stran papirja. Kamor pride in kjer

živi, deluje. Je idejni lider za vse okrog sebe, je ustvarjalec, likovnik in ve, kako spoznati in prepoznati prostor. Kdor zmore vsrkati milijon njegovih informacij, ga spozna za fenomen – Jezernika, seveda. Marko je med neskončnimi stvaritvami tudi s svojimi radirankami vstopil v likovnost, kjer v tehnikah odvzema predustvarjeno. Korektur takrat ni, ko briše, tisto v prvotni obliki izgine. Ravno tako slika akvarel, ko vodno barvo doda, jo pusti, dodajanja v akvarel ni. Občutki, percepcija, odnos. Ima filling, da gledalca prevzame. Marko je s svojim likovnim deležem močno prisoten v slovenskem prostoru, je vsestranski, zato je tudi izbira in kopica njegovih del s spoštovanjem na ogled. Rad je provokator, a z izzivom in hkrati v dobrem. Linijo in potezo čopiča močno čuti, je v njegovih delih orodje z namenom, kateremu služi. Tudi v besednih verzih je jasno, kaj govori, kaj piše in kako omenjeno sporoča drugim. S sliko in z besedo.

Marko je unikat.

Strnjeno in iztisnjeno iz prvih vtisov.

Če bi bila čas in prostor naklonjena, bi vsega opisa o ustvarjalnosti jezernikov ne zmanjkalo!

Poslani so z namenom, da ponudijo vsem v pogled, kako in na kak način bi lahko, če bi lahko, bili vsi naokoli ustvarjalni, veseli in zadovoljni. Ni poustvarjanja, je ustvarjanje, gre za umetniške izume, za nova dela, izvirnost, za nevidena dela, za nove piranske poezije, za šentjurske svetovne skodelice, za odskok v Alpe in dlje, za intimo v navidezno resničnost, za jadrnanje ...

Mihela Jezernik

Barve gline

Mihelo Jezernik (1954) so v Šentjurju najprej spoznali kot vzgojiteljico, ki je svoje delo sprejemala kot izziv za prebujanje otroške domišljije in ustvarjalnosti. Tudi po letu 1991, ko je krenila na samostojno pot, je delala z otroki in zanje izvajala likovne delavnice. Kmalu je ugotovila, da je najbližje njenemu umetniškemu izrazu ustvarjanje z glino in njene prve lončarske delavnice so bile namenjene otrokom. Kasneje pa je svoje odlično znanje dela z glino prenašala

tudi na starejše. Ustvarjalni pristan Mihela Jezernik v mestnem središču Celja je postal prostor za kreativno druženje mentorice in njenih malih in velikih učencev in njihova dela so začela prihajati v domove slovenskih družin.

Od leta 1997 se ukvarja izključno z izdelovanjem predmetov iz gline. Unikatna keramika z njenim podpisom je danes pojem zelo lepo oblikovanega izdelka, ki ga poleg uporabnosti, odlikuje tudi svojstvena tehnika izdelave.

Unikatna keramika Mihele Jezernik je bila na ogled na različnih muzejskih in tematskih razstavah tako v Celju kot drugod po Sloveniji. Njeni izdelki pa so našli pot tudi v sosednjo Hrvaško in v Avstrijo. V okviru prizadevanj za ohranjanje tradicije domače umetnostne obrti je prejela tudi certifikat Obrtne zbornice Slovenije.

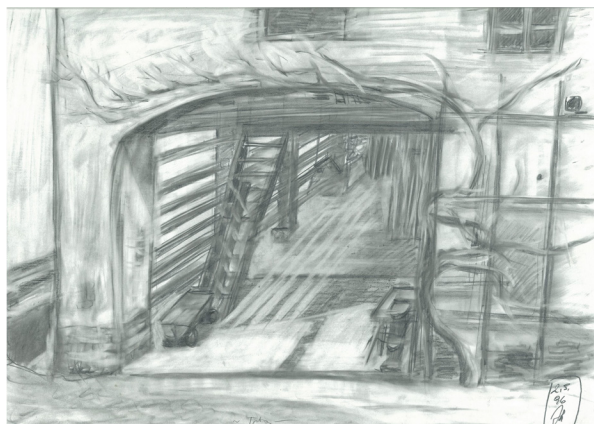

Marko Jezernik

Drameljski motivi

Marko Jezernik (1950) je postal Šentjurčan leta 1980, v Šentjurju se je seznanil tudi s slikarjem Gocetom Kalajžiskim. V naslednjih štirih letih je bil gost njegovega ateljeja in spoznaval različne tehnike umetniškega izražanja. Pod njegovim mentorstvom je pripravil svoje prve razstave. Poslovna pot ga je iz Šentjurja pripeljala na delovna mesta, kjer se je ukvarjal tudi s kulturnimi projekti, kot so Celjski mednarodni slikarski tedni in razstava moderne ruske umetnosti v Križankah.

Pomembno točko na njegovi umetniški poti pomeni srečanje s tehniko stapljanja stekla, ki zahteva veliko posebnih znanj, pridobljenih v sodelovanju s steklarskimi mojstri, kot je Ciril Zobec iz Rogaške Slatine.

Leta 1998 se je Marko Jezernik v celoti posvetil umetniškemu ustvarjanju in se leta 2003 preselil v Piran. Po ustvarjanju v različnih ateljejih na obali je svojo umetniško galerijo preselil na splet. MJ Online Gallery tako ponuja obiskovalcem najaktualnejše informacije o

njegovem likovnem ustvarjanju, ki obsega risbe, akvarele in oljne slike pa tudi umetniško steklo, notranjo opremo ter umetniško pohištvo.

Razstavni opus Marka Jezernika obsega več kot 60 različnih samostojnih in skupinskih razstav, med najbolj pomembne pa sodijo:

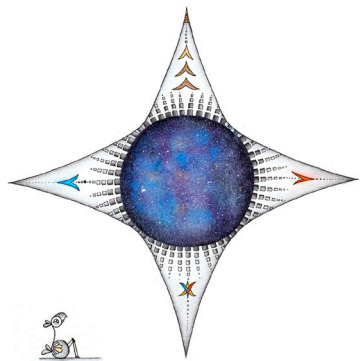
1992 - »Le Faux Miroir« Art gallery, Bruselj, Belgija; 1993 - 41. mednarodni poletni festival Križanke, Viteška dvorana, Ljubljana; 2009 - 5. bienale umetnosti Miniature Bosne in Hercegovine, Tuzla, BiH; 2010 - V. Biennale di Ferrara Luci d'artista, Ferrara, Italija; 2011 - Fourth International Printmaking exhibit Prints for Peace - Monterrey, NL México; 2012 - AIHV Congress 19, Exhibition, Glass Impression, Palača Trevisini, Piran.

Andreja Jezernik

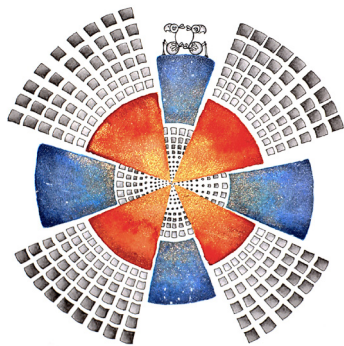
Čez robove navidezne resničnosti

Andreji Jezernik (1976) ob dveh ustvarjalnih starših umetniško izražanje nikoli ni bilo tuje. Sprva se je bolj posvečala besedni umetnosti s poezijo in prozo, izdala dve knjigi, zbirko kratkih zgodb *Življenje v košari* (2006, Založba Ved) in roman *Pojasni mi ljubezen* (2012, KUD Lema), leta 2012 pa je začela ustvarjati pod umetniškim imenom Sofikleia. Najprej je izdelovala unikatni nakit, reliefne slike in skulpture iz keramike, od leta 2017, ko se ji je na prazen list papirja zarisala prva črtokljunka, drobna ptičica, ki pripoveduje velike zgodbe, pa predvsem riše. Črtokljunke nastajajo v mešani tehniki risbe z zelo tankim flomastrom in akvarela, namesto na slike občasno zaidejo tudi na kose nakita.

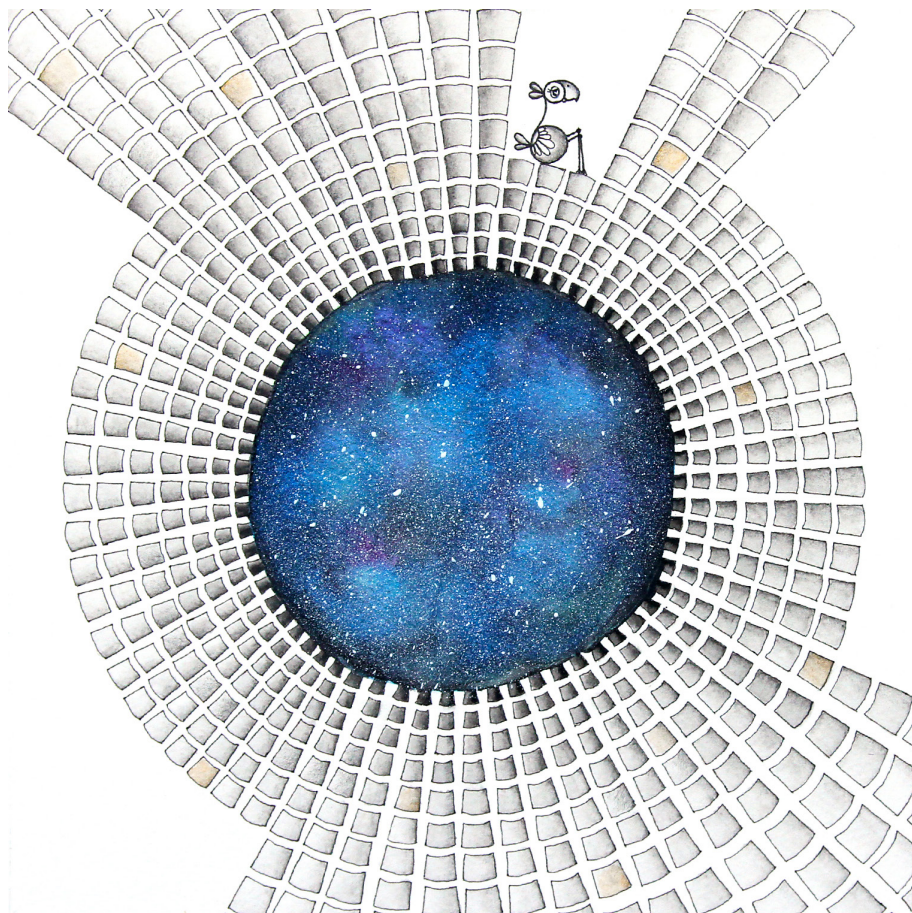

Andrejina pticam podobna bitja praviloma domujejo v Črtnem dolu, včasih pa se preselijo tudi v galerije in razstavne prostore. Gostovale so v Kavarni MCC Celje, Celjski kulturnici in v Studiu Zaživi v Celju ter med knjigami Knjižnice Vojnik, Šentjur in Piran. V letu 2020 bo nekaj časa njihov dom Galerija Zgornji trg v Šentjurju.

Levo od zgoraj navzdol
Kompas
Vsak trenutek šteje
Četvernik

Spodaj
Duša odpelji me domov

Katja Jezernik

Spodaj

Triglav 2020 pogled iz Kredarice

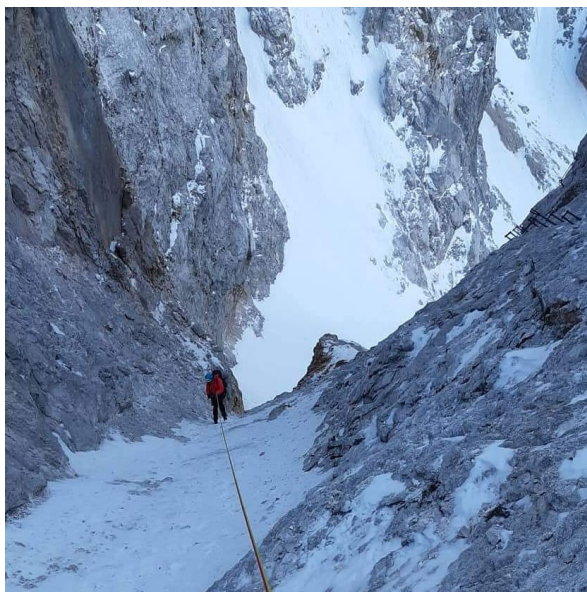
Katja Jezernik (1979) je bila borka že od rojstva, saj je drugače verjetno ne bi bilo med nami. Ta borbenost ji je v 41 letih velikokrat prišla prav, čeprav zna, kot pravi sama, v kombinaciji z njenim trmastim značajem biti kar zanimiva ... Velikokrat je padla in se pobrala, se veliko naučila in predvsem dobra spoznala, da zmore.

Odkar se zaveda svojega obstoja, v sebi nosi neskončno mnogo želja. Večina od njih hitro zbledi, nekatere, tiste

»žgoče«, pa so ostale v njej od malega in te zdaj ponovno živi.

Plezanje, gore, druženje, alpinizem, ustvarjanje, fotografija, vizualna komunikacija in design so stvari, ki ji dajejo navdih, v katerih se najde in poveže s seboj. V zadnjih treh letih je ponovno stopila v vode plezanja, alpinizma, gornišтва in med vzponi po najvišjih vrhovih Slovenije so nastale tudi razstavljene fotografije. Vsak vzpon ustvari svojo zgodbo in vsaka je nepozabna.

Zgoraj
Zimski vzpon Teranova Dolgi hrbet 2019

Levo
Zimski vzpon Modec-Režsek Turska gora 2019

JEZERNIKI **(20. 6.-2. 8. 2020)**

Organizator razstave
OI JSKD Šentjur v sodelovanju z RA Kozjansko

Postavitev razstave
Denis Senegačnik

Izdajatelj
JSKD OI Šentjur (zanj Anita Koleča)

Oblikovanje
Kvirina Martina Županc

Fotografija keramike
Robert Gajšek

Lektoriranje
dr. Andreja Jezernik

Tisk
Prograf, Branko Mlakar s.p.

Naklada
150 izvodov

Šentjur, junij 2020 (Poletna muzejska noč)

Galerija Zgornji trg Šentjur je odprta vsak delavnik od 9.00 do 16.00 in ob sobotah, nedeljah in praznikih pa po vnaprejšnjem dogovoru (info: TIC Šentjur, tel. št. 03 749 25 23, e-mail: oi.sentjur@jskd.si).

Razstavo ob Poletni muzejski noči je finančno podprla Občina Šentjur.

